

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 11ης Ιουλίου 1974 *

Αντικείμενο της υποθέσεως:

Αίτηση του Tribunal de Première Instance των Βρυξελλών, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 30 έως 33, 36 και 85 της Συνθήκης ΕΟΚ.

Διατακτικό της αποφάσεως:

- 1) Η απαίτηση ενός κράτους μέλους για πιστοποιητικό γνησιότητας, το οποίο προμηθεύονται δυσκολότερα οι εισαγωγείς ενός γνησίου προϊόντος, που βρίσκεται κανονικά σε ελεύθερη κυκλοφορία σε ένα άλλο κράτος μέλος, παρά εκείνοι που εισάγουν το ίδιο προϊόν απευθείας από τη χώρα καταγωγής, συνιστά μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό που δεν συμβιβάζεται προς τη Συνθήκη.
- 2) Το γεγονός και μόνο ότι μια συμφωνία περιορίζεται να εγκρίνει τη χρήση τέτοιας εσωτερικής ρύθμισης ή δεν αντιτίθεται σ' αυτήν δεν αρκεί για να καταστήσει τη συμφωνία αυτοδικαίως άκυρη.

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα:

Πρότεινε να δοθεί η απάντηση ότι:

- α) Ταυτίζεται, κατά βάση, με το σημείο 1 του διατακτικού.
- β) Σύμβαση αποκλειστικής αντιπροσωπεύσεως, που καθεαυτή συμβιβάζεται με το άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΟΚ, μπορεί να εμπίπτει στην απαγόρευση της διατάξεως αυτής, όταν, από άποψη νομοθετικής αλληλουχίας ή του συνόλου των συμβατικών σχέσεων που ενδιαφέρουν τον ίδιο παραγωγό και λαμβανομένης υπόψη της συνηθιζομένης στην αγορά συμπεριφοράς των διαφόρων αποκλειστικών αντιπροσώπων του ίδιου προϊόντος έναντι των τρίτων, συνιστά εναρμονισμένη πρακτική που έχει ως σκοπό να προκαλέσει ή να διατηρήσει την απομόνωση των εθνικών αγορών από το ελεύθερο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.